

ANDRIY LESIV

ROMANA ROMANYSHYN

DE DAG DAT
OORLOG

**NAAR
RONDO
KWAM**

Lannoo

RONDO	
1. 	2.
3. 	

Rondo was een bijzondere stad.

De lucht was er zo helder dat hij uit het zuiverste licht gesponnen leek.

De vriendelijke inwoners waren uitzonderlijk. Ze kweekten bloemen en verzorgden hun tuinen en parken. Ze hielden van zingen, tekenen en gedichten schrijven.

Ze woonden graag in hun stad, en de drie vrienden Danko, Zirka en Fabian nog het meest. Iedereen in Rondo kende hen.

Danko

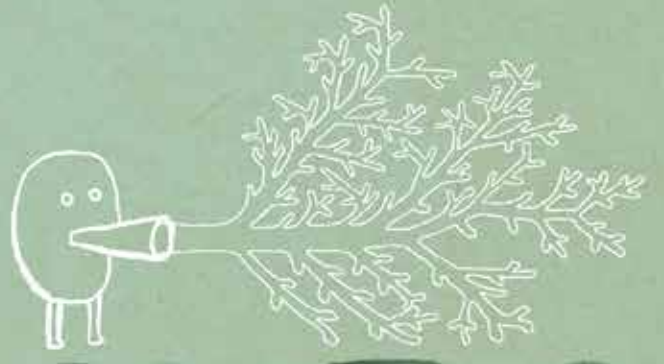
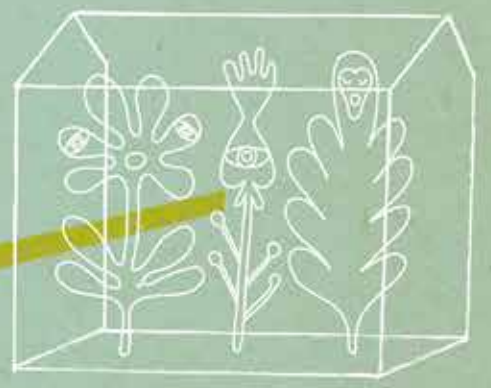
Fabian

Zirka

RONDO

Danko had een doorschijnend lichaam. Hij gaf licht als een lamp. Zijn hart brandde het felst. Vaak fietste hij door de straten terwijl hij melodietjes neuriede uit zijn favoriete films. In het mandje aan zijn stuur lag een dikke plantengids vol oude tekeningen van planten, bloemen en bomen.

Fabian, wiens verre voorouders schattenjagers waren, had een goede neus en scherpe ogen. Hij was zo licht dat zelfs het kleinste zuchtje wind hem zou optillen en ver weg doen zweven, als hij niet zijn zilveren penning droeg, waarin een F stond graveerd. De penning was zwaar. Toch deed Fabian hem nooit af. Zo bleef hij met zijn vier poten op de grond van Rondo.

Zirka kon vliegen. Ze vloog hoog in de lucht en kon ingewikkelde salto's maken. Ze liet de wind door haar papieren vleugels ritselen. Wanneer ze was geland, schreef en tekende ze die vleugels vol met teksten en schetsen over haar tocht. Er was niets waar ze meer van hield dan van reizen.

Music

Rondo was beroemd om zijn wonderlijke bloemen. Het pronkstuk van de stad was een reusachtige glazen kas midden op het belangrijkste plein. Daarbinnen bevond zich een verzameling van zeldzame bloemen en planten uit de verste uithoeken van de planeet. En het grootste wonder was dat alle bloemen konden zingen.

Greenhouse

Er vonden vaak concerten plaats in de kas. Het allermooist was het gezongen Rondo van Mozart. Van overal kwamen muzikliefhebbers naar de stad om van die ongelofelijke uitvoering te genieten. Elke ochtend zong het bloemenkoor bij zonsopgang plechtig het lied van Rondo, hun hoofden naar het licht gekeerd.

Danko ging elke dag, nog voor de zon opkwam, naar de kas. Hij vond het fijn zijn dag zingend met de bloemen te beginnen. Beter dan wie ook wist hij hoe de planten verzorgd moesten worden. Hij lette erop dat de bloemen goed groeiden en dat ze voldoende water en zonlicht kregen. Hij leerde ook ijverig hun lange Latijnse namen uit zijn hoofd.

Na het middageten ging Danko gewoonlijk naar het café om de hoek om met Fabian over de laatste nieuwtjes te praten. Daarna zochten ze samen Zirka op, als ze tenminste thuis was. Zirka was immers vaak op reis en dan bleef ze dagenlang weg.

Het was een gewone dag in Rondo. De inwoners deden wat ze elke dag deden. Danko was op weg naar zijn vrienden. Hij wist dat Zirka net terug was van een reis en dat ze heel wat te vertellen had. De zon scheen, de bloemen zongen en de vogels ook. Alles was heel gewoon.

Plots werd het doodstil.

Een voorzichtig gefluister deed de ronde...

